

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/28/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201854
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201854.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: obchodnej spoločnosti HANDLING ERES, s.r.o., so sídlom vo Bratislave, Prešovská 40, proti odporcovi: Daňový úrad Bratislava, Ševčenkova 32, Bratislava, v konaní o nečinnosti orgánu verejnej správy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/246/2013-41 z 21. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/246/2013-41 z 21. januára 2015 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy z dôvodu, že navrhovateľ nebol v konaní obligatórne zastúpený advokátom a tento nedostatok právneho zastúpenia neodstránil ani na výzvu súdu. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p v spojení s § 246c O.s.p tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti predmetnému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch svojho odvolania namietal, že krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže navrhovateľ zastával názor, že zákon v konaní proti nečinnosti nevyžaduje právne zastúpenie, nakoľko právne normy ustanovené v štvrtej hlave piatej časti O.s.p. povinné právne zastúpenie priamo nevylučujú, tak ako to je napr. v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 2). Uviedol, že otázka povinného právneho zastúpenia v konaní proti nečinnosti je súdnou doktrínou jednoznačne zodpovedaná a súdy povinné právne zastúpenie v konaní proti nečinnosti nevyžadujú. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, č.k. 6Sžo/65/2010 z 21. apríla 2010, ktorý sa zaoberal otázkou povinného právneho zastúpenia v konaní proti nečinnosti: „Odvolací súd súčasne zastáva názor, že zákonodarca pre konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy

piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nepredpokladal povinné zastúpenie advokátom a to na základe logického výkladu ust. § 250t ods. 8 O.s.p., v zmysle ktorého sa ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku použijú na konanie podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku primerane, ak nie je ustanovené inak. Právne normy ustanovené v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku povinné právne zastúpenie priamo nevylučujú, tak ako to je napr. v konaní podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250l ods. 2 O.s.p.). Vzhľadom však na charakter konania o nečinnosti rozhodne povinné zákonné zastúpenie advokátom nemôže byť v záujme ochrany účastníkov tohto konania, pretože pokiaľ potreba právneho zastúpenia v prípade konaní o žalobách je odôvodnená najmä tým, že v tomto konaní sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov, v rámci ktorého sa riešia zložité právne otázky, z ktorých dôvodov zákonodarca zákonnou úpravou povinného advokáta mal na zreteli zabezpečiť účinnú právnu ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov, zatiaľ čo účelom konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy bolo zabezpečiť rýchlu a účinnú nápravu nezákonného stavu spôsobeného nečinnosťou orgánu verejnej správy v tom zmysle, aby súd orgánu verejnej správy uložil povinnosť konať.“

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca tak, že navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250 ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ustanovení štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. (konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250a O.s.p. žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Nakoľko sa v prejednávannej veci navrhovateľ domáhal toho, aby odporcovi bola uložená povinnosť konať podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, nevzťahovala sa na toto konanie žiadna z taxatívne vymedzených výnimiek z povinného právneho zastúpenia ustanovených v § 250a O.s.p.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že krajský súd vyzval navrhovateľa, aby v lehote 20 dní od doručenia výzvy doložil do spisu originál plnej moci pre advokáta na zastupovanie v konaní na súde

podľa § 250a O.s.p. v spojení s § 250t O.s.p. Navrhovateľ bol zároveň poučený, že ak tento nedostatok neodstráni, konanie bude v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. zastavené.

Navrhovateľ na výzvu súdu na predloženie plnomocenstva nereagoval a podanie podľa poučenia súdu o plnomocenstvo na zastupovanie v konaní advokátom nedoplnil i napriek tomu, že predmetná výzva bola navrhovateľovi doručená 28. októbra 2014.

Navrhovateľ mal povinnosť zvoliť si zástupcu z radov advokátov už v súvislosti s podaním návrhu. Keďže zastúpený nebol a tento nedostatok bol odstrániteľný, správne ho krajský súd vyzval na jeho odstránenie a súčasne ho poučil, že v prípade neodstránenia väd návrhu bude konanie zastavené.

Keďže v ďalšom konaní navrhovateľ nesplnil podmienku povinného zastúpenia advokátom, ani nepreukázal vlastné právnické vzdelanie a o ustanovenie zástupcu z radov advokátov nepožiadaval, založil tým dôvod pre zastavenie konania v zmysle ust. § 250d ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O.s.p., nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a odporcovi náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.